

Sygn. akt III CSK 269/18

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku D. G.
przy uczestnictwie [...] G. S.A. w W., A. M. i T. M.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 4 kwietnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 31 stycznia 2018 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika [...] G. S.A. w W. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie skarżąca wniosła skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołała się na oczywistą zasadność skargi oraz występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Po pierwsze, o oczywistej zasadności skargi ma świadczyć naruszenie art. 365 k.p.c. przez przyjęcie, że w tej sprawie sąd jest związany ustaleniami faktycznymi i ocenami prawnymi innego sądu w innej sprawie. Zarzut jest nietrafny, bo z mocy art. 365 § 1 k.p.c. sąd wiąże jedynie rozstrzygnięcie innego sądu, jednakże, jak trafnie wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, zrozumienie zakresu jego sentencji niejednokrotnie wymaga uwzględnienia kontekstu sprawy, co możliwe jest jedynie w świetle uzasadnienia, które to uzasadnienie *per se* nie wiąże. Skarga w tym zakresie nie jest oczywiście uzasadniona. Po drugie, o oczywistej zasadności skargi ma świadczyć naruszenie art. 35 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości przez przyjęcie, że przedsiębiorca przesyłowy ma skuteczny tytuł prawny do nieruchomości, mimo że wydana w tej sprawie w tym trybie decyzja nie precyzuje ani treści służebności, ani oznaczenia nieruchomości. Z tego względu skarga też nie jest oczywiście zasadna, ponieważ na podstawie art. 35 ustawy z 1958 r. przedsiębiorca nabywa szczególne prawo do nieruchomości, niebędące służebnością, a co więcej, wskazywane zarzuty stanowią kwestionowanie dokonanych w tej sprawie ustaleń faktycznych, co w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne. Po trzecie, za przyjęciem skargi do rozpoznania ma świadczyć potrzeba wykładni co do tego, czy na podstawie art. 305¹ w związku z art. 305² § 2 k.c. w kwestii dopuszczalności żądania na tej podstawie nie tyle ustanowienia służebności, co określenia należnego wynagrodzenia, zakresu służebności i sposobu jej wykonywania. Jednak kwestia ta nie uzasadnia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ponieważ Sąd

Najwyższy przyjął w uchwale z dnia 6 czerwca 2014 r., III CZP 107/13 (OSNC 2015, nr 3, poz. 29), że jeżeli przedsiębiorca będący właścicielem urządzeń przesyłowych wykonuje swoje prawo na podstawie decyzji wydanej w trybie art. 35 ustawy z 1958 r., to właściciel nie może domagać się ustanowienia służebności. W tym przypadku zatem w ogóle nie ma służebności, więc nie można tym bardziej domagać się ustalenia jej zakresu czy wynagrodzenia za nią.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.